

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/171/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112223194
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8112223194.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35831154, zastúpený: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8 p r o t i žalovanej: S. G., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, zastúpenému JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. Hrdinov 163/66, o zaplatenie 862,47 Eur a prísl. takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradit' vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 263,57 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Ostatní účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 30.7.2012 domáhal zaplatenia istiny 784,07 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 78,40 Eur a úrokov z omeškania 9% ročne zo sumy 784,07 Eur od 21.11.2009 do zaplatenia. Nárok uplatnil na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 2.11.2006 medzi jeho právnym predchodcom spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalovanou. V žalobe uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania od 21.11.2009, keďže dátum poslednej dohodnutej splátky bol 20.11.2009.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила, aj keď žaloba jej bola doručená do vlastných rúk dňa 22.11.2012 a nedostavila sa ani na pojednávanie, hoci nastala u nej fikcia o doručení predvolania na pojednávanie podľa § 46 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na strane žalovanej, vzniesol námietku premlčania, pričom poukázal na to, že k zosplateniu úveru došlo dňa 20.1.2008, a keďže žaloba bola podaná až 30.7.2012 uplynula nielen trojročná premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka, ale aj štvorročná premlčacia lehota podľa Obchodného zákonníka.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu a vedľajšieho účastníka, výsluchom vedľajšieho účastníka, zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 2.11.2006, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2011, všeobecnými obchodnými podmienkami pôžičky, správou spoločnosti Consumer Finance Holding s prehľadom úhrad na predmetnej zmluve a zistil tento skutkový stav:

Dňa 2.11.2006 bola uzavretá písomná zmluva o pôžičke medzi obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalovanou. Žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 25.000,- Sk (829,84 Eur), ktorý sa žalovaná zaviazala splácať 36 mesačnými splátkami po 998,- Sk (33,12 Eur). V zmluve je uvedené RPMN 28,45 %. Žiadna ročná úroková sadzba, rozlíšenie splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve uvedené nie je. Vo VOP právneho predchodcu žalobcu je jasne uvedené, že pôžička znamená spotrebiteľský úver (čl. 1 bod 1.1).

Žalovaná riadne úver nesplácala, preto právny predchodca žalobcu úver zosplatnil dňa 20.1.2008, ako to sám uviedol vo svojej odpovedi na dotaz súdu dňa 14.2.2013 (č.l. 53), čo potvrdil aj doloženým prehľadom úhrad na predmetný úver, v ktorom pri dátume 20.1.2008 je uvedené „pokuta vypovedanie“.

Dňa 10.3.2011 bola uzavretá písomná zmluva o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalobcom.

Žalovaná suma predstavuje dlžnú istinu 784,07 Eur (rozdiel medzi celkovou sumou predpísaných splátok úveru 1.015,96 Eur a úhradami žalovanej 231,89 Eur (ako to vyplýva z prehľadu úhrad z č.l. 50) a zmluvnej pokuty vo výške 78,40 Eur. Zmluvná pokuta bola upravená vo VOP v čl. 12, v bode 12.12. Tieto VOP žalovaná nepodpísala.

Nepochybne právny vzťah medzi účastníkmi konania je potrebné považovať za občianskoprávny, čomu nasvedčuje aj pomenovanie zmluvy - zmluva o poskytnutie pôžičky, čo je občianskoprávny inštitút. Zároveň je potrebné túto zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu s poukazom na § 23 a zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Podľa § 23 a ods. 1 citovaného zákona totiž spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Vyhodnotenie predmetného zmluvného vzťahu spadá pod zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch opäť v znení účinnom v čase uzavretia tejto zmluvy. Nie je totiž vylúčené použitie tohto zákona v zmysle § 1 ods. 2.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V danom prípade bolo potrebné predovšetkým vyporiadať sa s námietkou premlčania, ktorú vzniesol vedľajší účastník. Jeho oprávnenie k vzneseniu tejto námietky vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 539/20008 zo dňa 19.2.2009.

Niet pochyb, že jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu tak, ako to už súd uviedol s poukazom na § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Úprava spotrebiteľských zmlúv bola zavedená do Občianskeho zákonníka novelou č. 150/2004 Z.z. účinnou od 1.4.2004.

Podľa § 54 ods. 1 citovaného zákona zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Súd zastáva názor, že pri spotrebiteľskej zmluve, vrátane úverovej zmluvy, platí pre spotrebiteľa výhodnejšia právna úprava o premlčaní (vzhľadom na § 54 ods. 1 OZ) teda trojročná premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročná premlčacia lehota upravená Obchodným zákonníkom. Súd však dodáva, že právny predchodca žalobcu a žalovaná neuzatvárali úverovú zmluvu, ale zmluvu o pôžičke, čo je občianskoprávny inštitút (§ 657 a násl. OZ).

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101-110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach ustanovené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V danom prípade začala plynúť premlčacia lehota od dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru t.j. 21.1.2008 a uplynula 21.1.2011. Už len pre úplnosť súd dodáva, že keďže žaloba bola podaná na súd až 30.7.2012, uplynula nie len trojročná, ale aj štvorročná premlčacia lehota podľa Obchodného zákonníka. Bolo preto dôvodné vzhľadom na oprávnenú námietku premlčania žalobu zamietnuť. Súd pritom poznamenáva, že aj keby nedošlo k predčasnej splatnosti úveru, premlčali by sa jednotlivé splátky v trojročnej premlčacej lehote. V danom prípade by boli premlčané splátky splatné pred 30.7.2009. Nepremľčané by tak ostali len 4 splátky do 20.11.2009 po 33,12 Eur čo činí 132,48 Eur.

Súd dodáva, že k právnomu záveru o použití trojročnej premlčacej lehote pri spotrebiteľských úverových vzťahoch dospel aj odvolací súd v rozhodnutí 6Co 27/2012 zo dňa 30.10.2012, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu vo Svidníku č.k. 7C134/2011-76 a tiež v rozhodnutí 13Co 100/2012 zo dňa 28.2.2013, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Prešove č.k. 11C 231/2011.

V konaní bola úspešná žalovaná a vedľajší účastník, preto len im vznikol nárok na náhradu trov konania podľa zásady úspechu v konaní podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil len vedľajší účastník ako trovy zastúpenia. Vychádzal však z nesprávneho výpočtového základu ako neoceniteľného predmetu. Hodnotu sporu totiž predstavuje výšku žalovanej sumy, teda 862,47 Eur. Tarifná odmena za 1 úkon právnej služby je 51,45 Eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Vykonané boli 3 úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie k žalobe zo dňa 20.12.2012 a účasť na pojednávaní 22.3.2013. Pripočítaný bol aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 2 x 7,63 &eur + 7,81 Eur. Odmena advokáta tak činí 177,42 Eur (3 x 51,45 + 15,26 + 7,81).

S poukazom na § 15 citovanej vyhlášky bola priznaná aj náhrada za použité motorové vozidlo Škoda Fabia EČ: PO 914 BC na pojednávanie zo Svidníka do Prešova a späť. Táto náhrada za vzdialenosť 120 km je 32,40 (120 km x 0,27 Eur/km), právny zástupca si uplatňuje len 1 tohto nároku, s čím sa stotožnil aj súd, keďže v ten istý deň sa zúčastnil iného pojednávania vo veci 11C 398/2012.

Základná sadzba za 1km podľa § 1 písm. b/ opatrenia č. 632/08 Z.z. je 0,183 Eur/km a náhrada za spotrebované pohonné hmoty je 0,08 Eur/km (6,5 + 4,1 + 5 = 15,6 : 3 = 5,2 l/100km) x 0,052 l/km pri cene nafty 1,589 Eur/l = 0,08 km. Spolu náhrada po zaokrúhlení je 0,27 Eur/km (0,183 + 0,08Eur/km).

Právnomu zástupcovi prislúcha aj náhrada za premeškaný čas s účasťou na pojednávaní podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, za 4 polhodiny po 13,01 Eur, opäť však účtoval len 1, t.j. 26,02 Eur.

Hotové výdavky tak činia 42,22 Eur (16,20 + 26,02), odmena 177,42 Eur a po pripočítaní 20% DPH s poukazom na § 18 ods. 3 vyhlášky (43,93 Eur) priznaná náhrada trov predstavuje 263,57 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.